

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského **na neverejnom zasadnutí 28. augusta 2017** v trestnej veci **vyžiadanej osoby R. M.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. júla 2017, sp. zn. 3 Ntc 6/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici na **verejnom zasadnutí 18. júla 2017** uznesením, sp. zn. 3 Ntc 6/2017, rozhodol

I. podľa § 22 ods. 1/ zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze tak, že **sa vykoná** európsky zatýkací rozkaz vydaný Štátnym zastupiteľstvom Wels, Rakúska republika, dňa 21.04.2017 pod sp. zn. 9 St 54/17p.

Vyžiadaná osoba **R. M.**, nar. X. v L., Česká republika, trvale bytom A., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, **sa odovzdá** do Rakúskej republiky na trestné stíhanie pre zločin ťažkej živnostenskej krádeže vlámaním sčasti vykonanej a sčasti z pokusu o ťažkú živnostenskú krádež vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1 bod 1, § 130 ods. 1, 2, § 15 ods. 1/ rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

podľa údajov Policajného riaditeľstva Horného Rakúska, Krajského kriminálneho úradu, Vyšetrovacieho oddelenia 6 Krádež (LPD LKA EB 6) z rokov 2016/2017 mal R. M.

prípadne spolu s ďalšími spolupáchateľmi ako členmi kriminálneho združenia v nižšie spomenutom období na nižšie uvedených miestach živnostenským spôsobom odcudziť alebo sa pokúsiť odcudziť cudzie hnuiteľné predmety nižšie menovaným osobám v úmysle, aby sa privlastnením týchto vecí neoprávnene obohatil tak, že sa vlámал do firiem, konkrétne :

1. v čase od 26.02.2016 do 27.02.2016 v meste W. mali oprávneným zástupcom veľkoobchodnej firmy T. odcudziť udice a rybárske pomôcky v hodnote približne 560.000 € tým, že neznámym spôsobom vnikol do budovy a vylomil spojovacie dvere (bod 5 príčinnej správy spisovej písomnosti ON 47 v spisovej písomnosti ON 52),
2. v čase medzi 13. a 16.05.2016 v meste B. mali oprávneným zástupcom firmy B. odcudziť elektrické náradie a príslušenstvo značky B. v hodnote 164.404,42 € tak, že vylomili bránu na skladovej rampe (bod 4 príčinnej správy spisovej písomnosti ON 47 v spisovej písomnosti ON 52),
3. v čase od 27.08.2016 do 28.08.2016 v obci H. spolu s K. K. a D. B. mali odcudziť oprávneným zástupcom firmy B. 17 paliet s vyberanými pracovnými a ochrannými rukavicami v hodnote približne 51.000 €, a to tak, že vylomili okno situované na prízemí, pričom čin nebol dokonaný a ostalo len pri pokuse (bod 3 príčinnej správy spisovej písomnosti ON 47 v spisovej písomnosti ON 52),
4. v čase medzi 30.09.2016 a 02.10.2016 v obci W. mali odcudziť oprávneným zástupcom firmy I. zväracie prístroje a plazmový rezač vrátane príslušenstva v hodnote 104.480,28 € tak, že vylomili masívne protipožiarne dvere (bod 2 príčinnej správy spisovej písomnosti ON 47 v spisovej písomnosti ON 52),
5. dňa 29.11.2016 v obci T. spolu s K. K. mali oprávneným zástupcom firmy S. odcudziť pracovné rukavice v hodnote 180.897 € tak, že vylomili plastové okno a následne vstúpili do spomínaného objektu (bod 1 príčinnej správy spisovej písomnosti ON 52).

II. Podľa § 29 ods. 1/ zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze sa realizácia vydania vyžiadanej osoby R. M. **odkladá** do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného proti R. M. na Okresnej prokuratúre Zvolen pod sp. zn. 3 Pv 487/16/6611 (od 06.06.2017 na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4 T/118/2017) pre pokračujúci zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b/ Tr. zák. spáchaný sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1/ Tr. zák. a do výkonu prípadne uloženého trestu odňatia slobody v tomto konaní.

Po vyhlásení tohto uznesenia vyžiadaná osoba **R. M.** v prítomnosti ustanoveného obhajcu **zahlásil sťažnosť**. Uznesenie bolo doručené R. M. 25.07.2017, prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici 27.07.2017 a obhajcovi JUDr. T. R. 01.08.2017.

V odôvodnení tejto sťažnosti z 03.08.2017 vyžiadaná osoba R. M. prostredníctvom obhajcu zdôraznila, a to aj napriek existujúcemu rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06.02.2017, sp. zn. 3 Tost 3/2017, v priebehu celého konania (rozhodovania o vykonaní predmetného EZR nebol pribratý tlmočník do českého jazyka. Jeho materinským jazykom je český jazyk, aj základnú školu navštevoval v Českej republike. Právo na preklad a tlmočenie je súčasťou základného práva obvineného, resp. vyžiadanej osoby, t.j. práva na spravodlivý proces. Ako vyplýva aj z judikatúry (R 48/1994), ide o subjektívne právo obvineného, aby sa mohol vyjadrovať v materinskom jazyku. Je tak zrejmé, že pribratie tlmočníka nezávisí od posúdenia OČTK. Taktiež aj Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 39/01, uviedol, že nie je na voľnej úvahe OČTK, či na výsluch obvineného, ktorému tlmočník bol ustanovený preto, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, zavolajú tlmočníka alebo nie. Ide o ústavné právo obvineného a jeho nenaplnenie je skrátením práva obvineného na obhajobu, lebo zásadne nestačí len schopnosť obvineného v slovenskom jazyku sa dohovoriť o bežných jednoduchých veciach. V neposlednom rade poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 To 5/2004, z 22.12.2005, z ktorého vyplýva záver, že aj keď sa dá predpokladať, že obžalovaný ovláda český jazyk (v jeho prípade slovenský jazyk) v primeranom rozsahu, nie je to jeho materinský jazyk, a preto treba rešpektovať jeho právo – subjektívne právo – vnímať a vyjadrovať sa v materinskom jazyku. Pribratie tlmočníka v takomto prípade nezávisí od posúdenia OČTK, či a do akej miery obžalovaný ovláda predmetný jazyk. Uvedená zásada platí aj vo vzťahu slovenského a českého jazyka. Celé konanie bolo vedené bez tlmočníka do českého jazyka (jeho materinského) jazyka, a preto (z dôvodu porušenia jeho práv) nie sú splnené podmienky na vykonanie vyššie uvedeného EZR, nakoľko tomuto rozhodnutiu predchádzalo konanie bez tlmočníka. Záverom poukázal aj na to, že skutok v bode 1/ uvedeného v EZR, pre ktorý má byť taktiež vydaný do Rakúskej republiky na základe napadnutého uznesenia nie je splnená základná podmienka na jeho trestné stíhanie, pretože z rozhodnutia Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 12 Ps 8/2015, z 28.04.2016 (tento rozsudok predložil na založenie do spisu, č.l. 219-220) vyplýva, že od 07.02.2012 do 28.04.2016 (teda aj v čase, kedy sa mal dopustiť skutku uvedeného v bode 1/ predmetného EZR) oficiálne nebol spôsobilý na právne úkony.

V dôvodoch vyžiadanej osoby z 21.07.2017 je poukázané, okrem nepribratia tlmočníka a neprihliadnutie na obmedzenie jeho spôsobilosti na právne úkony aj to, že súhlasil s vydaním na trestné stíhanie do Rakúskej republiky s výhradou nie pre trestné stíhanie pred 28.04.2016. Trestný čin krádeže mal spáchať na území Rakúskej republiky a samotný prevoz cez Rakúsko bol legalizáciou príjmu z trestnej činnosti. Podľa rozhodnutia Eurojustu z roku 2003, zásada povinného stíhania pre trestné činy je splnená, pokiaľ ktorýkoľvek štát Európskej únie zabezpečí toto stíhanie a sú splnené kritéria – 1/ v ktorom štáte sa spáchala väčšina trestných činov, 2/ v ktorom štáte bola spôsobená väčšia škoda, 3/ miesto bydliska poškodených, 4/ možnosť jeho odovzdania, 5/ príslušnosť dôkazov, čo v danom prípade preukazuje jeho odovzdanie na stíhanie do Rakúska. On je síce občanom SR, ale je i občanom Európskej únie a býva v Rakúsku, kam sa odsťahovala aj družka, kde má lepšie podmienky na resocializáciu. V Rakúsku sa javí trestné stíhanie hospodárnejším a účelovým, hlavne v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu alebo výkonu trestu. Navyše je trestne stíhaný nielen za krádež, ale aj za legalizáciu príjmu z trestnej činnosti, čo je v rozporu s článkom 12 ods. 2 Ústavy SR, pretože je na území Slovenskej republiky znevýhodňovaný oproti ostatným obvineným z krádeže. Mohlo sa tiež jednať o poisťovací podvod majiteľov firmy S., a potom by sa legalizácie príjmu z trestnej činnosti nedopustil. Krádež a podielníctvo toho istého tovaru podľa judikatúry nie je možná, a preto ak podľa nadobúdacej faktúry pracovných obuv zakúpil od firmy B., mohol sa dopustiť len podielníctva a nie legalizácie príjmu z trestnej činnosti, a preto trestné stíhanie v Slovenskej republike alebo v Rakúsku je nezákonné. V tej súvislosti poukázal aj na odvolanie prvého EZR a zrušenie trestného stíhania pre podvod rozhodnutím GP SR v celom rozsahu. **Navrhol, aby Najvyšší súd SR zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a sám vo veci rozhodol tak, že omietne (správne asi odmietne) vykonať predmetný európsky zatýkací rozkaz.**

Dôvody tejto sťažnosti boli 03.08.2017 zaslané na vedomie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len prokurátor), ktorý k nemu doposiaľ nezaslal písomné stanovisko.

Spis Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd), sp. zn. 3 Ntc 6/2017, spolu so sťažnosťou bol najvyššiemu súdu predložený 10. augusta 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd, resp. s'ťažnostný súd), preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým s'ťažovateľ podal s'ťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že s'ťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Podľa § 22 ods. 7 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len o EZR) **proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná s'ťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 tohto zákona.** S'ťažnosť má odkladný účinok; s'ťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; s'ťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný EZR, vzťahuje **amnestia**, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že **konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný** podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c) **vyžiadaná osoba nie je** podľa právneho poriadku Slovenskej republiky **z dôvodu jej veku trestne zodpovedná** za konanie, pre ktoré bol vydaný EZR,

d) **skutok**, pre ktorý bol vydaný EZR, **nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky** a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon EZR iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e) vykonávajúci justičný orgán zistil, že **trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané** podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení a preskúmaní spisového materiálu zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici správne aplikoval ustanovenia zákona o EZR a ustanovenia Trestného poriadku v zmysle § 1 ods. 2 zákona o EZR ako ja na konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo.

Sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu, že EZR sa vykoná je možné v zmysle § 22 ods. 7 zákona o EZR podať len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu uvedeného v § 23 ods. 1 zákona o EZR.

Vzhľadom na to, že vyžiadaná osoba, R. M. v sťažnosti neuviedla žiadny z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 22 ods. 7 zákona o EZR, najvyšší súd sťažnosť bez meritórneho preskúmania veci zamietol.

Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že pokiaľ ide o sťažnostnú námietku ohľadne tlmočníka – prekladateľa, na to v dostatočnom rozsahu už reagovalo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. februára 2017, sp. zn. 3 Tost 3/2017, na ktoré sťažnostný súd v celom rozsahu odkazuje. Rovnako tak urobil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo 16. júna 2017, sp. zn. 5 Tost 20/2017. Ohľadne spôsobilosti na právne úkony vyžiadanej osoby sťažnostný súd uvádza, že touto otázkou sa musia zaoberať orgány činné v trestnom konaní a súd v Rakúskej republike po tom, čo bude osoba R. M. vydaná na trestné stíhanie. Otázkou vydania vyžiadanej osoby na trestné stíhanie do Rakúskej republiky, ako aj právnu kvalifikáciu skutkov sa už zaoberal krajský súd, čo je zrejmé z napadnutého uznesenia. Všetky tieto výhrady vyžiadanej osoby bez akýchkoľvek pochyb nie sú uvedené v ustanovení § 23 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z.

Vyjadrené viedlo Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby na neverejnom zasadnutí sťažnosť R. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. augusta 2017

JUDr. Štefan Michálik, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová